

Uddrag af et foredrag i Det grønlandske Selskab 14.10.1936 ved seminarieforstander Ad. Fuglsang-Damgaard

Det grønlandske Selskabs Årsskrift 1937

Undervisningsplanens krav i historie passer udmærket i en dansk skole. En sammenligning med danske skoleplaner lader en også formode, at der består et vist afhængighedsforhold. Der er lagt alt for stor vægt på de ældre perioders historie. At plage små grønlandere med aser og jætter, Skjold, Vermund og Uffe, med danske kongerækker osv. er efter min mening ganske forkasteligt. Verdenshistorie har jo selvfølgelig heller ikke den interesse og betydning for grønlanderbørn som for danske, fordi de ikke i den forstand som vi har været led af den.

Hertil kommer, at historieundervisningen lider under store vanskeligheder, fordi det er så svært at få grønlandere til at forstå, hvad historie egentlig er. Den primitive grønlander har nemlig ikke nogen umiddelbar fornemmelse af, at han er et led i en historisk udvikling. Her har skolen også utvivlsomt i lang tid forsynet sig, idet den har gjort lidt eller intet for at lære grønlanderne deres egen historie at kende. Der er her et undskyldende moment. Indtil for kort tid siden blev der jo sat lighedstegn mellem politik, krigshistorie og historie. Og af

*Illustration af Jens Rosing.
Grønlands Historie 1964.*

den slags findes der ikke meget i grønlandernes fortid. Men nu, da kulturhistorie og samfundslære har erobret sig en plads i historieundervisningen, er der også skabt mulighed for at undervise grønlanderne om deres egen fortid og samtid. Her må vejen gå frem efter.